

пѣхити на просвѣщение то тая власть наскоро зела да намалява). Папите не повдигали кръстоносни походи само на истокъ; нѣ и на западъ, срешта ония християне, които перачили да припознаватъ неограничени ти имъ духовни власти и които тогава наричали еретици. Отъ тия еретици най-забѣлжителя била сектата на Албигойцити, които живѣли въ южна Франция (Провансъ и Лангедокъ) и зели името си отъ единъ малкъ градецъ Алба. Тая часть на Франция достигнала до добро състояние съ своята търговия и занаятъ. Градове ти и укрѣпени ти сгради на феодалните владалци въ сравнение съ сѣверна Франция били по-богати и имали по-добри нрави. Отъ тамъ излизали добри пѣснопойци (трубадури), които се славили съ пѣсните си. Най-богатъ и силенъ владалець тамъ билъ Тулузскій графъ тако-речи независимъ отъ французскити крале.

Кога царовалъ французскій царь Филипъ Августъ, папа Инокентий III заповѣдалъ да проповѣдовать кръстоносенъ походъ възъ Албигойцити. Тогава отъ сѣверна Франция отишла голѣма потеря, която зела да върлова съ голѣма лютость срешта така-наречени ти еретици (1208 год). Много южни градове и укрѣпени сгради се опирали юнашки, нѣ били съсипани, а жителе ти безъ милость едни били исклани, а други изгорени. Когато слѣдъ призиване то на нѣкой градъ войници ти неможели да распознаятъ истинни ти католици отъ еретици ти, папскій легатъ (пратеникъ) казовалъ имъ: »убивайте всички ти; на другий свѣтъ Господь ште различи правовѣрни ти!« Южна Франция слѣдъ това испаднала много, и наскоро била присъединена на владовишта та на французскій краль. Весели ти пѣсни на пѣснопойцити се изгубили тамъ за всякога.

Прочути са оште кръстоносни ти войни и срешта езичниците ти, што живѣли при Балтійско море, сир. срешта Литвити и Финити. Тако-речи въ едно врѣме съ Албигойскити войни, Поляци ти повикали на помощъ рицари ти